

4) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme.

Mødet hævet Kl. 3⁴⁵.

85de Møde.

Onsdag den 16. Marts Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje af 4. Oktober 1919.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3180).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ulrich: Som ærede Medlemmer maa-ske har set, har jeg tilladt mig i Betænkningen at fremsætte en lille Særbemærkning til den paa Bilaget optagne Fore-spørgsel fra Udvalget til Ministeren og dennes Svar. Jeg har gjort dette, fordi jeg for det første finder, at det er ganske utilbørligt og utilladeligt, at Administrationen tillader sig at fortolke en Lov stik imod Lovens Ord, og endnu mere utilbørligt, at den ansvarlige Minister tiltræder en saadan Fortolkning, og dernæst fordi jeg anser det af Ministeren afgivne Svar for ufyldstgørende, trods det, at Svaret indeholder yderst opsigtvækkende Enkeltheder, som jeg senere skal komme ind paa.

Som ærede Medlemmer maaske vil erindre, drejer det sig om en Fortolkning af § 10 i Lov af 4. Oktober 1919. Skønt der i denne Lovs § 10 udtrykkelig staar, at Pantsætning af disse Husmandsbrug ikke maa finde Sted for et større Beløb end det, der svarer til det Statslaan, som er givet til

Bygningernes Opførelse, fortolker man det i Ministeriet derhen, at naar det drejer sig om Grundforbedring, saa gælder Lovens Bestemmelser ikke. En saadan Fortolkning er efter min Mening utilbørlig og utilladelig, da der ikke i Loven er givet Ministeren nogen som helst Ret til at dispensere fra Lovens Ord. Naar en Embedsmand eller en tilfældig Minister mener, at noget saadant kan lade sig gøre, saa bør efter min Mening Rigsdagen belære vedkommende om, at noget saadant finder man sig ikke i. Jeg tillader mig at slaa fast, at der fra Landbrugsministeriets Side er sket et bevidst Overgreb mod Lovens Ord. Det har jo ikke været muligt at faa at vide, hvornaar den første Tilladelse er givet; men jeg har faaet en til Vished grænsende Formodning om, at den første Tilladelse er givet i Perioden 1920—1924, da den nuværende højtærede Statsminister var Landbrugsminister, og jeg vil tillade mig i denne Forbindelse at gøre opmærksom paa, at den nuværende højtærede Statsminister i denne Periode fremsatte denne Lov til Revision tre Gange, i 1920, i 1921 og i 1924. Men til Trods for, at den højtærede Minister jo altsaa maa være vidende om, at denne Lovs § 10 ikke rummer nogen Adgang til at give Tilladelse til Pantsætning af saadanne Ejendomme ud over det Beløb, som Loven angiver, saa har han givet en saadan Tilladelse og har til Trods for, at han tre Gange i denne Periode fremsatte Forslag om Revision af Loven, ikke følt sig beføjet til under en saadan Revision at foreslaa indsat en Dispensationsbestemmelse angaaende § 10.

Den 5. Februar 1925 fremsatte den forrige Landbrugsminister, det nuværende ærede Medlem Hr. Bording, Forslag til en ny Lov, som skulde afløse den dagældende og nugældende Lov af 4. Oktober 1919; og i dette Lovforslag foreslog det ærede Medlem, at den Adgang til Pantsætning, som var givet i § 10, helt skulde stryges, og at der skulde indsættes en Bestemmelse gaaende ud paa, at Pantsættelse af disse Brug var pure forbudt. Jeg skal tillade mig med den højtærede Formands Sanktion at oplæse et ganske lille Stykke af disse Forhandlinger. Jeg tillod mig i den Anledning at udtale: „§ 10 er enslydende med § 8 i Loven af 4. Oktober 1919, § 11 er enslydende med § 9 og § 12 med § 10 i samme Lov; kun er der den Forandring, at man her gaar tilbage til en Bestemmelse, man havde i de oprindelige Stats-husmandslove, hvor man gjorde disse Menesker ganske umyndige, idet man sagde: